

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 61. An & qualiter priora sponsalia solvantur per secunda de
præsente, sive per subsequens cum alia matrimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

id ei sustinendum est, ne secunda sponsa gravius laceratur. Porro quæstio, num per posteriora sponsalia subsecutâ copulâ solvantur prima tanquam per verum matrimonium consummatum in iis partibus, ubi Tridentinum non est receptum; non careat difficultate; in qua certa est affirmativa; si sponsi hactenatione, minime habendo copulam contrahere voluerint matrimonium. Dum vero de intentione non aliter constat quam ex eo, quod secunda sponsalia contraxerunt, & postmodum copulam habuerunt, longè verius putat Castrop. n. 8. præsumi debere, copulam illam habitam affectu conjugali, & antecedenter ad eam explicuisse suos consensus de præsente; cum præsumptio delicti, quod ad fieri potest, sit omnino vitanda. Unde etiam Ecclesia præsumit sponsos de futuro se cognoscendo contractum matrimonii copulae præmissile, uti docent Sanch. l.c. n. 1. Henrig. n. 3. Pont. e. 14. in fine.

Quæst. 61. An & qualiter priora sponsalia solvantur per secunda de præsentie, sive per subsequens cum alia matrimonium.

1. Resp. Primo: Indubitatum est solvi illa ex parte illius, quæ non contraxit matrimonium; quia huic præbetur justissima causa resiliendi, etiam absque eo, quod contrahens remitteret ei obligationem. Unde procedit id ipsum, etiam si invalidè contraxisset matrimonium. Sanch. l. 1. d. 48. n. 1. Gutt. c. 27. n. 2. Cönicck. d. 23. d. 4. concl. l. n. 28. Castrop. p. 21. n. 1.

2. Resp. Secundò: Indubitatum quoque est contrahentem matrimonium invalidè non liberari obligatione sua, sponsa primâ nolente eam remittere; Sanch. Gutt. ll. cit. Castrop. n. 2. quia non præstat impedimentum (intelligi implendi prima sponsalia) quod de jure non fortitur effectum; reg. non præstat. de reg. jar. in 6.

3. Resp. Tertiò: Matrimonio cum secunda contracto, dissoluto dein per ejusdem mortem vel professionem religiosam non esse priora sponsalia soluta, quod ad eum, qui matrimonium illud contraxerat; sed teneri eum priore sponsa volente eam ducere, docet Castrop. n. 4. cum Pont. l. 12. c. 13. n. 4. Vega. l. 6. sum. cas. 125. Cönicck. l. c. concl. 3. n. 32. Ledesm. & alii, contra Sanch. l. c. n. 3. Gutt. l. c. n. 3. Laym. l. 5. sum. tr. 10. p. 1. c. 2. in fine. Rodriq. tit. 1. sum. c. 245. n. 8. Pirk. b. t. n. 49. eò quod matrimonium subsequens, eo durante, sponsalium priorum executionem impedit, obligationem tamen illorum non extinguat. Non ex jure positivo; quia textus c. scit. & c. si inter. b. t. adduci ab adversariis solum decidunt, talem contrahentem matrimonium cum secunda debere manere cum secunda; nihil verò decidunt, num per hoc solvatur ab obligatione priorum sponsalium, ita ut soluto illo matrimonio, non teneatur ducere primam. Non jure naturali; cum priorum illorum sponsalium obligatio optimè consistere possit cum matrimonio cum alia contracto, suspensa veluti, & eo soluto reviviscens; & hoc quidem convenientissime, ut Castrop. ne matrimonium malitiosè contrahens commodum sine necessitate ex sua industria reportet, & pars relicta damnum & juris sibi debiti privationem. Confirmantur haec exemplis. Primò religionem venvit, si contrahat matrimonium, hoc soluto, tenetur intrare religionem; quia obligatio voti religiosi licet suspensa fuerit tempore matrimonii, non tamen fuit extinta; quia hæc extinctio non fuit necessaria. Secundò si Petro promitas vel vendas

equum, & hæc promissione vel venditione non obstante Joanni vendas & tradas equum, equus fit Joannis, sed si Joannes tibi redderet equum, teneris illum equum tradere Petro, ac ita priorem venditionem exequi; quia id facere potes. Neque opponas textum l. 5. de regular. in 6. ubi votum profitendi in strictiore extinguitur per professionem in laxiore; nam id provenit ex speciali juris positivi dispositione nempe cit. cap. ubi id tribuitur solemnitati votorum seu professionis in religione laxiore, ut pax monasteriorum & proficitum servetur; disparitas etiam est in eo, quod profissio sit vinculum perpetuum, quod sola morte proficitis extinguui potest; matrimonium vero solvi potest morte vel professione alterius contrahentis, quod soluto apud est priorum sponsalium obligationem implere. Item quod in casu cit. cap. item sit creditor, nempe Deus, cui præstaretur res præstantior professione in religione laxiore, quam quod præstitum per votum ingrediendi religionem strictiore, ita Castrop. n. 5.

Quæst. 62. An & qualiter ex causa fornicationis, oscularum & tactuum impudicorum sponsalia solvantur sponsalia.

1. Resp. ad primum primò: Ex fornicatione solvantur sponsalia ex parte innocentis (non vero ex parte nocentis; cum is ex iniuitate sua commodum reportare, & innocentem jure suo privare non debeat) si enim per eam solvatur ipsum conjugium, quod ad torum seu cohabitationem, multo magis obligatio remota ad talen cohabitationem. Castrop. p. 25. n. 1. Pirk. n. 60. cum communis juxta c. quemadmodum. de jurejur. Procedit id ipsum, etiam si sponsalia sint jurata; cum juramentum sequatur naturam actus, cui apponitur. Sanch. l. 1. d. 55. Gutt. c. 31. n. 1. Laym. l. c. an. 10. Castrop. Pirk. ll. cit. Item, sive sponsus sive sponsa fornicetur; cum uterque sponsorum vi sponsalium sit æquè obligatus corpus suum nemine tradere ad usum, sed servare comperti. Pirk. Gutt. Castrop. Laym. ll. cit. Sanch. d. 55. n. 4. Menoch. de arb. cas. 455. n. 5. Covar. in 4. decret. p. 1. c. 5. sub n. 2.

2. Resp. ad primum secundò: Sponsalia quoque dissolvi ob copulam violentiam sponsæ, seu sponsam violenter oppressam; non quidem quia sponsa violavit fidem, aut suspectam se redditum de violanda fide stante matrimonio; sed quia redditum notabiliter vilior, & probrosum sit ducere talen, exponaturque sponsus periculo alendi alienam prolem. Unde r. raptor. 27. q. 2. permititur sponso sponsam sine culpa raptam ducere vel repudiare; ita cum communione docent Sanch. l. 1. d. 55. n. 7. Laym. n. 10. Covar. n. 5. Sylv. v. Sponsal. n. 10. Caf. 7. Castrop. n. 5. contra Fabien. & Armill. v. Sponsalia. De sponso vero vim patiente, seu per vim adacto (si forte id fieri potest) contrarium, nempe sponsam non posse propterera resilire à sponsalibus, sentiunt Castrop. n. 6. Sanch. l. c. n. 8. Pont. c. 17. num. 3. &c. contra Gutt. c. 31. de mat. n. 3. & Gl. in c. scit quoque. 27. q. 2. in fine; eò quod per hoc nulla infamia accrescat vito. Putat tamen Castrop. posse sponsam solvere sponsalia ob sponsum Sodomiticæ cognitum; eò quod negari nequeat ob tale stuprum viliorem redditum, & fœminæ probrosum talen ducere.

3. Resp. ad primum tertio: utroque sponso fornicante, sponsum resilire posse, non sponsam, tenet Laym. n. 11. Sanch. n. 9. Gutt. n. 4. Pont. c. 17. n. 3. cum communione, eò quod licet ob fidei jusrisque promissi violationem utriusque sponsi fornicatio sit æqualis, ob notam tamen & infamiam sit